

Opozorilo: Besedilo osnovnega predpisa

ZAKON O MAKROBONITETNEM NADZORU FINANČNEGA SISTEMA (ZMbNFS)

1. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja status, cilj, naloge, pristojnosti in delovanje Odbora za finančno stabilnost, način izvajanja makrobonitetnega nadzora v Republiki Sloveniji ter določa naloge, pristojnosti, nadzorne ukrepe in instrumente ter delovanje nadzornih organov na področju makrobonitetnega nadzora.

2. člen (pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. finančna družba je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je opredeljena kot subjekt nadzora v področnih zakonih, zlasti kreditna institucija, družba za upravljanje, investicijska družba, investicijsko podjetje, zavarovalnica, pozavarovalnica, pokojninska družba, nadzorovana oseba, ki je na podlagi zakona, ki ureja finančne konglomerate del finančnega konglomerata, in družba, ki opravlja finančni zakup (leasing), kot ga opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo (v nadaljnjem besedilu: leasing družba);
2. sistemsko tveganje je tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za delovanje finančnega sistema in realno gospodarstvo;
3. nadzorni organi so Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor;
4. področni zakoni so zakon, ki ureja Banko Slovenije, zakon, ki ureja bančništvo, zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, zakon, ki ureja zavarovalništvo, zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje in drugi zakoni, na podlagi katerih nadzorni organi izvajajo svoje pristojnosti;
5. makrobonitetna politika je politika, s katero se identificira, spremlja in ocenjuje sistemska tveganja za finančno stabilnost z namenom zaščite stabilnosti celotnega finančnega sistema, kar vključuje povečanje odpornosti finančnega sistema ter preprečevanje in zmanjševanje kopičenja sistemskih tveganj, s čimer se zagotavlja trajnostni prispevek finančnega sektorja h gospodarski rasti;
6. makrobonitetni nadzor je nadzor stabilnosti finančnega sistema, ki obsega področja bančništva, zavarovalništva, trga finančnih instrumentov, investicijskih družb, družb za upravljanje in leasing družb.

2. ODBOR ZA FINANČNO STABILNOST

3. člen (namen in cilj zakona)

(1) Ustanovi se Odbor za finančno stabilnost (v nadaljnjem besedilu: odbor), ki je pristojen za oblikovanje makrobonitetne politike v Republiki Sloveniji. Odbor oblikuje makrobonitetno politiko in jo izvaja skupaj z nadzornimi organi.

(2) Cilj delovanja odbora je prispevati k zaščiti stabilnosti celotnega finančnega sistema, vključno z okrepitevijo njegove odpornosti in zmanjšanjem kopičenja sistemskih tveganj ter tako zagotoviti vzdržen prispevek finančnega sektorja h gospodarski rasti.

4. člen (naloge in pristojnosti odbora)

Odbor za doseganje cilja po tem zakonu:

1. oblikuje makrobonitetno politiko,
2. identificira, spremlja in ocenjuje sistemska tveganja za finančno stabilnost,
3. usklajuje sodelovanje in izmenjavo informacij med nadzornimi organi za potrebe izvajanja tega zakona,
4. pridobiva informacije in podatke za opravljanje svojih nalog od posameznih nadzornih organov in drugih institucij ter določa obseg in način njihovega zbiranja ter analiziranja,
5. skrbi za izmenjavo informacij, potrebnih za izvajanje nalog odbora, med nadzornimi organi, z organi, pristojnimi za finančno stabilnost držav članic Evropske unije in z drugimi mednarodnimi finančnimi organizacijami,
6. določa načine identifikacije in identificira sistemske pomembne institucije,
7. izdaja usmeritve za preprečevanje in zmanjševanje sistemskega tveganja nadzornim organom in jih po potrebi javno objavlja,
8. nadzornim organom predlaga uporabo nadzornih ukrepov in instrumentov,
9. usklajuje uporabo nadzornih ukrepov in instrumentov z ukrepi organov, pristojnih za finančno stabilnost držav članic Evropske unije, ter z ukrepi drugih mednarodnih finančnih organizacij,
10. skrbi za izvedbo opozoril ali priporočil Evropskega odbora za sistemska tveganja, ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1; v nadaljnjem besedilu: ESRB), ter pripravo utemeljitev za morebitna neukrepanja ali odmik od teh opozoril in priporočil, in
11. izvaja druge aktivnosti za uresničevanje cilja in nalog iz tega zakona.

5. člen (sestava odbora)

(1) Odbor sestavlja osem članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: član).

(2) Člani odbora so guverner oziroma guvernerka (v nadaljnjem besedilu: guverner) Banke Slovenije in viceguverner oziroma viceguvernerka (v nadaljnjem besedilu: viceguverner), pristojen za nadzor bančnega poslovanja, direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) Agencije za trg vrednostnih papirjev in njegov namestnik oziroma namestnica (v nadaljnjem besedilu: namestnik), direktor Agencije za zavarovalni nadzor in njegov namestnik ter dva predstavnika oziroma predstavnici (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ministrstva, pristojnega za finance.

(3) Predstavnika ministrstva, pristojnega za finance, v odboru nimata glasovalne pravice.

(4) Odboru predseduje predsednik oziroma predsednica (v nadaljnjem besedilu: predsednik) odbora. Predsednik odbora je guverner Banke Slovenije.

(5) Pri svojem delu si odbor lahko pomaga s strokovnimi mnenji nadzornih organov, lahko pa tudi ustanovi začasne delovne skupine za posamezno področje obravnave.

(6) Odbor s poslovníkom podrobneje uredi način dela, sestavo in druge posebnosti začasnih delovnih skupin iz prejšnjega odstavka.

6. člen (sekretariat)

(1) Sekretariat je organiziran v Banki Slovenije.

(2) Sekretariat zagotavlja analitično, administrativno in logistično podporo odboru pri izvajanju nalog iz 4. člena tega zakona.

(3) Predsednik odbora vodi poslovanje sekretariata in usmerja njegovo delo.

(4) Nadzorni organi sodelujejo s sekretariatom pri zagotavljanju in pripravi gradiv za obravnavo na sejah odbora in pri izvajanju drugih nalog sekretariata.

7. člen (seje odbora)

(1) Odbor odloča o zadevah s svojega delovnega področja na sejah. Seje odbora niso javne.

(2) Redne seje odbora skliče predsednik odbora praviloma štirikrat na leto preko celotnega koledarskega leta.

(3) Predsednik odbora skliče sejo odbora tudi na pobudo kateregakoli člana odbora.

(4) Gradiva in zapisniki sej odbora so zaupni.

(5) Odbor sprejme poslovnik o svojem delu.

8. člen (sodelovanje drugih oseb na sejah)

(1) Na seje odbora so lahko povabljeni strokovnjaki s področja, ki je predmet obravnave na seji odbora.

(2) Odbor s poslovníkom podrobneje uredi obseg in način sodelovanja oseb iz prejšnjega odstavka na sejah odbora.

9. člen (vrste usmeritev odbora)

(1) Kadar odbor ugotovi potrebo po preprečitvi ali zmanjšanju sistemskega tveganja za finančno stabilnost v Republiki Sloveniji, ali kadar izvaja opozorila oziroma priporočila ESRB, lahko izda priporočila, opozorila ali navodila (v nadaljnjem besedilu: usmeritve), ki jih naslovi na nadzorne organe.

(2) Odbor lahko z usmeritvijo iz prejšnjega odstavka nadzornim organom predlaga uporabo nadzornih ukrepov in instrumentov v skladu z 19. členom tega zakona.

(3) Odbor izda priporočilo, kadar zazna, da bi lahko prišlo do motnje v finančnem sistemu, ki bi lahko imela resne negativne posledice na delovanje finančnega sistema in realno gospodarstvo.

(4) Odbor izda opozorilo, kadar presodi, da bi motnja v finančnem sistemu lahko imela resne negativne posledice na delovanje finančnega sistema in realno gospodarstvo.

(5) Odbor izda navodilo, kadar ugotovi, da ima motnja v finančnem sistemu resne negativne posledice na delovanje finančnega sistema in realno gospodarstvo.

(6) Odbor v usmeritvi zlasti opredeli ugotovljeno sistemsko tveganje, določi področje ukrepanja in pristojni nadzorni organ, ki mu predlaga izvajanje usmeritve, ter, če je to primerno, predlaga uporabo nadzornih ukrepov ali instrumentov.

(7) Nadzorni organ, na katerega je naslovljena usmeritev, mora odboru v 7 delovnih dneh od prejema usmeritve pojasniti morebitno neizvršitev.

10. člen (odločanje in glasovanje)

(1) Odbor lahko odloča, če je na seji navzočih najmanj pet članov z glasovalno pravico.

(2) Vsak član odbora z glasovalno pravico ima en glas.

(3) Priporočilo je sprejeto, če zanj glasuje večina navzočih članov odbora z glasovalno pravico, opozorilo, če zanj glasujejo vsaj štirje člani odbora z glasovalno pravico in navodilo, če zanj glasuje najmanj pet članov odbora z glasovalno pravico.

11. člen (objava usmeritev odbora)

(1) Odbor za vsak primer posebej odloči, ali bo usmeritev javno objavil. Pri tem mora upoštevati, ali bi se z objavo lahko povzročila tveganja, ki bi lahko imela negativne posledice za delovanje finančnega sistema ali realno gospodarstvo oziroma bi lahko ogrozila izvajanje makrobonitetne politike. Sklep o javni objavi usmeritve je sprejet, če zanj glasujejo vsi člani odbora, ki so glasovali za sprejem usmeritve.

(2) Če se odbor odloči javno objaviti usmeritev, o tem v naprej obvesti naslovnika usmeritve.

(3) Naslovnik usmeritve, ki jo odbor javno objavi, ima pravico javno objaviti svoje mnenje v zvezi z objavljenjo usmeritvijo.

(4) Odbor v poslovniku natančneje opredeli način objave usmeritve in postopke obveščanja naslovnika usmeritve.

12. člen (neodvisnost)

(1) Člani odbora so neodvisni in pri opravljanju nalog po tem zakonu niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali drugih organov.

(2) Niti izvajanje nalog po tem zakonu niti vsebina usmeritev iz 9. člena tega zakona ne smejo posegati v temeljne cilje in neodvisnost nadzornih organov, ki jo imajo na podlagi področnih zakonov in predpisov Evropske unije.

13. člen (poročanje)

(1) Odbor o svojem delu enkrat letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka za preteklo leto mora odbor predložiti Državnemu zboru Republike Slovenije do 30. junija tekočega leta.

(3) Odbor po potrebi poroča tudi organom Evropske unije in ESRB, v obsegu, določenem s predpisi Evropske unije.

3. POSREDOVANJE, IZMENJAVA IN ZAUPNOST INFORMACIJ

14. člen (zbiranje informacij)

(1) Nadzorni organi po navodilih odbora zbirajo in posredujejo podatke in informacije, ki jih odbor potrebuje za izvajanje nalog v skladu s tem zakonom.

(2) Finančne družbe, Republika Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava morajo nadzornemu organu, ki za izvajanje nalog po tem zakonu potrebuje podatke in informacije, ki jih imajo ti subjekti, na njegovo obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in obliko podatkov in informacij, v roku, ki ga določi nadzorni organ in ki ne sme biti krajši od 15 dni, brezplačno posredovati vse podatke, informacije in dokumentacijo, potrebne za opravljanje nalog nadzornega organa po tem zakonu, in sicer v zbirni obliki.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka, pri kateri je nadzorni organ vložil zahtevo za posredovanje podatkov in informacij, mora nadzornemu organu v roku iz prejšnjega odstavka posredovati popolne podatke in informacije ter tudi njihove prejšnje različice pred opravljenimi spremembami, ki jih je zahteval odbor. Nadzorni organ lahko uporabi podatke in informacije le za namen, za katerega jih je pridobil. Če oseba ne posreduje podatkov in informacij v zahtevanem roku, lahko nadzorni organ določi nov rok za posredovanje podatkov.

(4) Nadzorni organ s pravilnikom določi vrste zahtevanih podatkov in informacij iz prejšnjih dveh odstavkov tega člena.

(5) Iz določb tega člena so izvzeti osebni podatki, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

15. člen (izmenjava podatkov in informacij)

(1) Nadzorni organi morajo med seboj in z odborom sodelovati pri izmenjavi podatkov in informacij, ki jih zbirajo pri izvajanju svojih pristojnosti na podlagi področnih zakonov in so potrebni za izvajanje nalog in pristojnosti odbora na podlagi 4. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe področnih zakonov glede obveznosti varovanja zaupnih podatkov in informacij (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije) prepoved razkritja teh informacij ne velja za zaupne informacije, potrebne za izvajanje pristojnosti iz tega zakona.

(3) Nadzorni organi in odbor smejo zaupne informacije iz prejšnjega odstavka uporabiti izključno za izvajanje svojih pristojnosti v skladu z določbami tega zakona in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu.

(4) Odbor s poslovníkom podrobneje uredi način izmenjave podatkov in informacij na podlagi tega člena.

(5) Nadzorni organi in odbor sodelujejo pri izmenjavi podatkov in informacij tudi s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije, ESRB in drugimi mednarodnimi finančnimi organizacijami v obsegu in na način, določen s predpisi Evropske unije.

(6) Če je nadzorni organ ali odbor pridobil zaupne podatke in informacije na podlagi izmenjave podatkov in informacij od pristojnih organov držav članic Evropske unije iz prejšnjega odstavka, jih sme razkriti tretjim osebam v skladu s tem členom samo s soglasjem osebe, od katere je zaupno informacijo pridobil.

16. člen (varovanje zaupnosti)

(1) Člani odbora in katerakoli druga oseba, ki dela ali je delala za odbor, člani začasne delovne skupine iz petega odstavka 5. člena tega zakona in druge osebe, ki lahko sodelujejo na sejah odbora na podlagi 8. člena tega zakona, morajo vse informacije, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije ali dela, tudi po prenehanju opravljanja svoje funkcije ali dela, varovati kot zaupne.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo zaupnih informacij razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih finančnih družb, na katere se nanašajo.

(3) Prepoved iz drugega odstavka tega člena ne velja za:

- zaupne informacije, potrebne za izvedbo predkazenskega in kazenskega postopka in
- informacije, ki so prosto dostopne informacije v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(4) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih odbor pridobi na podlagi izmenjave informacij z nadzornimi organi, ESRB ali organom, pristojnim za makrobonitetni nadzor, iz druge države članice Evropske unije.

(5) Z izjemo usmeritev odbora, ki so bile javno objavljene v skladu s prvim odstavkom 11. člena tega zakona, imajo vse informacije odbora enako stopnjo zaupnosti, kakor jih imajo informacije nadzornih organov na podlagi področnih zakonov.

4. MAKROBONITETNI NADZOR

17. člen (pristojnosti in naloge nadzornih organov)

(1) Nadzorni organi so pri izvajanju makrobonitetne politike pristojni in odgovorni za opravljanje makrobonitetnega nadzora nad finančnimi družbami, za nadzor katerih so pristojni po področnih zakonih. Nadzor nad leasing družbami v okviru pristojnosti po tem zakonu opravlja Banka Slovenije.

(2) Pri izvajanju usmeritev, ki jih nadzornemu organu v skladu z 9. členom tega zakona izda odbor v okviru izvrševanja nalog iz 4. člena tega zakona, nadzorni organ, ki je naslovnik usmeritve, to izvrši v okviru pristojnosti in ukrepov, ki jih ima v skladu s tem in področnim zakonom ali obrazloži odboru, zakaj usmeritve ni upošteval.

18. člen (način izvajanja makrobonitetnega nadzora)

(1) Nadzorni organi izvajajo makrobonitetni nadzor nad finančnimi družbami s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil finančnih družb ter z izvajanjem pregledov poslovanja finančnih družb, z izrekanjem ukrepov nadzora v skladu s področnimi zakoni in izrekanjem makrobonitetnih nadzornih ukrepov in instrumentov v skladu s tem zakonom. Poleg tega nadzorni organi:

- nudijo odboru analitično podporo pri opredeljevanju, zbiranju in analizi informacij, potrebnih za izvajanje nalog po tem zakonu,
- predlagajo odboru načine ugotavljanja sistemsko pomembnih institucij,
- ocenjujejo sistemska tveganja na področju iz njihove pristojnosti in predlagajo odboru ustrezno ukrepanje.

(2) Nadzorni organi skupaj z odborom sodelujejo pri dejavnostih ESRB. Pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona upoštevajo smernice in druga priporočila ESRB oziroma, če jih ne upoštevajo, to obrazložijo.

19. člen (makrobonitetni nadzorni ukrepi in instrumenti)

(1) Nadzorni organ lahko za izvrševanje makrobonitetne politike in usmeritev odbora izreče naslednje nadzorne ukrepe in instrumente:

1. priporočilo ali opozorilo, kot sta določena v zakonu, ki ureja bančništvo ali investicijske sklade in družbe za upravljanje ali trg finančnih instrumentov,
2. odprava kršitve, kot je določena v zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo ali trg finančnih instrumentov ali investicijske sklade in družbe za upravljanje,
3. ustavitev ali prepoved trgovanja s finančnimi instrumenti na organiziranem trgu, kot je določena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
4. druge nadzorne ukrepe nad opravljanjem investicijskih storitev in poslov, kot so določeni v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
5. dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o obvladovanju tveganj, kot so določeni v zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
6. dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji, kot so določeni v zakonu, ki ureja bančništvo,
7. dodatne ukrepe, kot jih določa zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje,

8. odvzem dovoljenja, kot je določen v zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo ali investicijske sklade in družbe za upravljanje ali trg finančnih instrumentov,
9. postavitve izredne uprave, kot je določena v zakonu, ki ureja bančništvo ali zavarovalništvo,
10. zmanjšanje neposredne ali posredne koncentracije izpostavljenosti, kot je določeno v zakonu, ki ureja bančništvo,
11. zagotovitev dodatnega kapitala, kot je določena v zakonu, ki ureja bančništvo,
12. posebne ukrepe, kot jih določa zakon, ki ureja bančništvo,
13. izredne ukrepe, kot jih določa zakon, ki ureja bančništvo,
14. uskladitev strukture ročnosti sredstev in naložb, omejitev finančnega vzvoda, kot sta določeni v zakonu, ki ureja Banko Slovenije,
15. ukrepe nadzornih organov, kot jih določa zakon, ki ureja finančne konglomerate,
16. druge nadzorne ukrepe in instrumente, s katerimi se poveča odpornost finančne infrastrukture na finančne šoke ter ohranja finančno stabilnost in preprečuje nastanek motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice na delovanje finančnega sistema in realno gospodarstvo, zlasti bonitetne in druge zahteve za omejevanje kreditne rasti, rasti finančnega vzvoda, ročnostne neusklajenosti terjatev in obveznosti, neposredne oziroma posredne koncentracije izpostavljenosti ali prenašanja bremena reševanja finančne družbe na tretje osebe.

(2) Pri izvajanju pristojnosti iz 17. člena tega zakona nadzorni organi s podzakonskim ali drugim aktom podrobneje opredelijo vrsto, vsebino, značilnosti in trajanje makrobonitetnih nadzornih ukrepov in instrumentov iz prvega odstavka tega člena, pogoje in način njihovega izvajanja, roke in način poročanja ter nadzorne ukrepe in instrumente, ki niso opredeljeni v področnih zakonih.

(3) Če je vsebina makrobonitetnega nadzornega ukrepa in instrumenta iz prvega odstavka tega člena določena v drugem predpisu ali v odločitvi ESRB, lahko nadzorni organ izreče ukrep na podlagi takega predpisa ali odločitve ESRB.

(4) Za postopke odločanja v posamičnih zadevah, zlasti za izdajo odločb in postopke opravljanja nadzora nad izvajanjem makrobonitetnih nadzornih ukrepov in instrumentov, nadzorni organi smiselno uporabljajo določbe področnih zakonov.

(5) Nadzorni ukrepi in instrumenti iz prvega odstavka tega člena se ne glede na namen, ki je določen v področnem zakonu, ki ureja posamezen nadzorni ukrep, uporabljajo tudi za namen izvajanja makrobonitetnega nadzora v skladu s tem zakonom.

5. ODGOVORNOST V ZVEZI Z IZVAJANJEM NADZORA

20. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

(1) Člani odbora in zaposleni v nadzornih organih, ki delujejo v imenu nadzornega organa, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Nadzorni organi so odgovorni za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju tega zakona delovale na podlagi pooblastila nadzornih organov po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z njim tretjim osebam povzročijo delavci.

6. KAZENSKÉ DOLOČBE

21. člen (kršitve drugih oseb)

- (1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. nadzornemu organu posreduje nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke (tretji odstavek 14. člena),
 2. nadzornemu organu ne posreduje podatkov v novem roku za posredovanje podatkov na podlagi tretjega odstavka 14. člena tega zakona.

(2) Z globo od 25.000 do 500.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe iz drugega odstavka 14. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se storilec, ki je pravna oseba, kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba pravne osebe pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

22. člen (prekrškovni organ)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona izvršujejo vsak na svojem področju nadzorni organi iz 3. točke 2. člena tega zakona.

23. člen (izrekanje globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

7. KONČNA DOLOČBA

24. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-05/13-3/13
Ljubljana, dne 27. novembra 2013
EPA 1445-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.

Predsednik